

Dosarul nr. 1a-1552/2019
Nr generat de PIGD - 1-19032253-02-1a-06082019
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: Ion Morozan

DECIZIE
În numele Legii

28 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Elena Cojocari

Judecători:

Stelian Teleucă și Marcel Juganari

Grefier:

Doina Rusu

Cu participarea:

Procurorului:

Vitalie Călugăreanu

Avocatului: Ticu Ion, în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie

Inculpatului: Gîscă Ghenadie

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelul declarat de avocatul Ion Ticu în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018 în cauza penală de învinuire a lui **Gîscă Ghenadie Valerii** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod Penal,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 27.03.2017-23.11.2018;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 12.12.2018-27.02.2019;

Judecarea recursului la Curtea Supremă de Justiție de la 15.05.2019-02.07.2019;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 08.08.2019 -28.03.2023;

Procedura citării a fost legal executată.

Acuzatorul de stat Vitalie Călugăreanu a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Ion Ticu în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018.

Avocatul Ticu Ion, în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie și inculpatul Gîscă Ghenadie au solicitat de a admite apelul declarat de avocat în interesele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018.

Asupra apelului declarat de avocatul Ion Ticu în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018, Gîscă Ghenadie Valerii (născut la *****, IDNP *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în mun. *****, cu viza de reședință în s. *****, cu studii superioare incomplete, căsătorit, are trei copii minori la întreținere, temporar neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale) a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal și în baza acestei norme legale i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2 250 de unități convenționale, ceia ce constituie 112 500 de lei.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, dacă în termenul de probă, condamnatul Gîscă Ghenadie nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu art.90 alin.(6) Cod penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată l-a obligat pe condamnatul Gîscă Ghenadie să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu aplicată în privința lui Gîscă Ghenadie la 24.01.2017 pe un termen de 30 de zile - este încetată de drept.

S-a dispus confiscarea forțată în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal în proprietatea statului a sumei de 2 000 de lei: 10 bancnote cu nominalul de 200 de lei BNM fiecare cu seria și numerele: *****, *****, ***** anul de emisie 2009 și *****, *****, *****, *****, *****, ***** anul de emisie 2013, bani ridicați conform procesului - verbal de cercetare la fața locului din 28.12.2016 și recunoscuți în calitate de corp delict conform ordonanței de recunoaștere în calitate de corp delict din 30.12.2016, care se păstrează la materialele cauzei penale (f.d.77, 85).

Corpurile delictive anexate la cauza penală - s-a dispus a fi păstrate la materialele prezentei cauze penale pe tot parcursul păstrării acesteia.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că inculpatul Gîscă Ghenadie a săvârșit **coruperea activă**, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției, în următoarele circumstanțe.

La 26 decembrie 2016, ofițerul superior de investigații al IP Buiucani, al Direcției de poliție a mun. Chișinău, Dogaru Ion, exercitându-și atribuțiile de serviciu și efectuând acțiuni în exercitarea funcției sale, a constatat acțiuni ce țin de desfășurarea de către Gîscă Ghenadie a activității ilegale de întreprinzător și comercializare ilegală cu amănuntul a mărfurilor la punctele comerciale amplasate în sect. Buiucani, mun. Chișinău. Respectiv, conform citației verbale, în aceeași zi, în jurul orei 14⁵⁰, Gîscă Ghenadie s-a prezentat în biroul nr. 41 al IP Buiucani, din str. Calea Ieșilor 12, mun.

Chișinău, unde în timpul discuției, făcând uz de cuvinte și gesturi, a promis ofițerului superior de investigații Dogaru Ion, mijloace bănești în sumă de 2000 lei, pentru a nu-i sista activitatea ilegală și pentru a nu-i întocmi procese-verbale cu privire la contravenție, referitor la fapte de desfășurare a activității ilegale de întreprinzător și comercializare ilegală a valorilor materiale la punctele comerciale amplasate în sect. Buiucani, mun. Chișinău. În continuare, la 28.12.2016, în jurul orei 12⁴⁰, Gîscă Ghenadie, aflându-se în biroul de serviciu al ofițerului superior de investigații Dogaru Ion, știind cu certitudine că acesta este o persoană publică, urmărindu-și intenția sa criminală, i-a oferit și dat mijloace bănești în sumă de 2000 lei, ce nu i se cuvin, ca să nu-și îndeplinească obligațiunile de serviciu, în special pentru a nu-i sista activitatea ilegală și pentru a nu-i întocmi procese-verbale cu privire la contravenția prevăzută de art. 263 și art. 265 Cod contravențional.

Prin acțiunile sale intenționate cet. **Gîscă Ghenadie Valerii a săvârșit coruperea activă**, adică *oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției*, infracțiune prevăzută de **art. 325 alin. (1) Cod penal**.

Solicitările apelantului/recurentului:

3. Împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018 a declarat apel avocatul Ion Ticu în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie, solicitând: admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de învinuire comiterii infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat următoarele aspecte:

- sentința contravine prevederilor art.384 alin.(3) Cod de procedură penală și pct.19 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, iar instanța de fond nu a pus la baza sentinței nici una dintre probele apărării - declarațiile martorilor Obrejanu Valentina și Știrbu Natalia și ale inculpatului Gîscă Ghenadie, descifrarea convorbirilor telefonice;

- la fel, apelantul consideră că instanța de fond a depășit limitele judecării cauzei și s-a expus referitor la activitatea de întreprinzător a inculpatului, în lipsa unei hotărâri judecătorești în acest sens;

- în opinia apelantului, situația inculpatului se datorează conflictului pe care acesta l-a avut cu Bîrliba Oleg, colegul lui Dogaru Ion, pentru că, inculpatul nu a dorit să achite „taxă de protecție”, iar convorbirile telefonice ar confirma faptul că, Dogaru Ion i-a dat de înțeles inculpatului că, trebuie să se conformeze cerințelor lui Bîrliba Oleg;

- apelantul invocă faptul că, Dogaru Ion l-a provocat pe inculpat să-i dea suma de 2 000 de lei, fapt care ar rezulta din comportamentul lui Dogaru Ion și din declarațiile acestuia. În susținerea versiunii despre provocare, apelantul a invocat cauzele CtEDO Teixeira de Castro vs. Portugalia din 1998 și Romanauskas vs. Lituania din 05.02.2008, precum și prevederile Legii nr.59 din 29.03.2012 cu privire la activitatea specială de investigații, care stabilesc în mod univoc inadmisibilitatea provocării comiterii infracțiunii de către agenții statului;

- unicul motiv pentru care Dogaru I. nu a dorit să prezinte înregistrarea sa organului de urmărire penală, constă în faptul că în acea înregistrare era să se audă cum solicită lui Gîscă G. să-i achite taxă de protecție;

- din declarațiile lui Gîscă G. rezultă foarte clar că există o provocare cu scopul de a-l determina să transmită suma de 2000 de lei;

- niciodată în timpul discuțiilor dintre Gîscă G. și Dogaru I., ultimul nu a refuzat să primească banii. Nici nu putea să o facă deoarece el a pretins la suma de 5000 de lei. Însuși Dogaru I. a recunoscut în cadrul audierii că nu a refuzat niciodată suma de 2000 de lei. Mai mult, din înregistrările prezentate de către procuror nu rezultă că Gîscă G. și Dogaru I. s-ar fi înțeles la suma de 2000 de lei, iar la data de 28.12.2016, în biroul lui Dogaru I., Gîscă G. îl întreabă pe Dogaru I. ”aceia să-i dau acum?”. Dogaru I. știa foarte bine ce înseamnă aceia deoarece el însuși l-a telefonat pe Gîscă G. și i-a spus să aducă cele două mii de lei și imediat a deschis boxa unde urmau a fi puși banii;

- așa cum rezultă din Hotărârea Plenului Curții supreme de justiție cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție la cercetarea infracțiunilor de corupție, organul de urmărire penală va ține cont de prevederile alin.(6) art. 30 al Legii privind activitatea specială de investigații, nr. 59 din 29.03.2012, potrivit căroră, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni. Aceasta implică sarcina verificării atente a materialului probator administrat, astfel încât să prevină o condamnare a învinuitului care a acționat ca efect al provocării din partea agenților statului sau, după caz, din partea persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, întrucât ar exista riscul ca acuzatul să fie lipsit din start de dreptul la un proces echitabil, prin aceasta încălcându-i-se art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului;

- reieșind din jurisprudența CtEDO, se va reține o provocare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a ține probe și de a declanșa urmărirea penală (hot. Teixeira de Castro contra Portugaliei, 9 iunie 1998, §38, 39). Investigarea activității infracționale nu este realizată într-o manieră pasivă, dacă: acuzatul s-a angajat în comiterea actelor de corupere la inițiativa agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, fiind ținta unor solicitări asidui din partea acestora; nu există nici o dovadă că acuzatul a mai comis alte infracțiuni, în special infracțiuni legate de corupție (hot. Ramanauskas contra Lituaniei, 5 februarie 2008, §67);

- activitatea de provocare la acte de corupere trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în: rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc.;

- nu există nici un indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această intervenție. În consecință art. 6 §1 din CEDO a fost încălcat;

- Gîscă G. nu a avut intenția să comită infracțiunea prevăzută de art. 325 al. (1) Cod penal, nu avea frică că îi vor fi întocmite procese-verbale contravenționale;

- o simplă verificare a cazierului contravențional a lui Gîscă G., care este anexat la cauza penală, arată că în privința lui au fost întocmite mai multe procese-verbale cu privire la contravenție și dacă mai avea două procese-verbale contravenționale sau nu le avea situația sa nu se schimba. Mai mult, dacă de la Gîscă G. nu s-ar fi pretins suma de 5000 de lei, acesta nu era să dea cei 2000 de lei. Totodată, Gîscă G. refuza să se prezinte la poliție, dar cel care a insistat a fost anume Dogaru Ion, deși acesta a putut doar să constate contravenția să o expedieze pentru soluționare organelor competente, el nefiind competent cu soluționarea unor asemenea contravenții;

- anterior transmiterii banilor, după 26.12.2016, cel care l-a telefonat pe Gîscă G. și a solicitat prezența sa la poliție a fost anume Dogaru I., care anterior a menționat că Gîscă G. nu dorea să se prezinte la poliție invocând fel de fel de motive;

- instanța de judecată a încălcat și prevederile art. 29 alin. (4) Cod de procedură penală care prevede că, în cazul în care părțile invocă încălcarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997, instanțele de judecată au obligația să se pronunțe motivat, în hotărârile emise, dacă a avut loc sau nu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului;

- astfel, de către partea apărării a fost invocată încălcarea art. 6 CEDO, fiind indicate și Hotărârile Curții în cauze similare, dar instanța de judecată nici nu s-a expus dacă a existat vreo încălcare a Convenției sau nu sub acest aspect.

3.1. Potrivit Deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, s-a decis: ”Respinge ca nefondată cererea de apel declarată de către avocatul Ion Ticu în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23.11.2018, cu menținerea acesteia fără modificări”.

3.2. Avocatul Ticu Ion a declarat recurs ordinar, solicitând: casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe motivele de fapt și de drept indicate în recurs.

3.3. Conform Deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2019, s-a decis: ”Admite recursul ordinar declarat de avocatul Ticu Ion, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în privința inculpatului Gîscă Ghenadie Valerii, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată”.

Argumentele părților:

4. Acuzatorul de stat Vitalie Călugăreanu a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Ion Ticu în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018.

4.1. Avocatul Ticu Ion, în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie și inculpatul Gîscă Ghenadie au solicitat de a admite apelul declarat de avocat în interesele inculpatului împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018.

Aprecierea instanței de apel:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge apelul declarat de avocatul Ion Ticu în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018, *ca fiind nefondat, menținând fără modificări hotărârea atacată*, reieșind din următoarele considerațiuni:

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

5.2. Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

5.3. În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel respinge apelul și menține hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

6. Potrivit art. 436 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, **instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată**. Potrivit explicațiilor oferite în practica judiciară se va reține, că **art. 436 Cod de procedură penală, fixează următoarele limite de care instanța de apel trebuie să țină cont: - conformitatea cu decizia instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la judecarea recursului; - respectarea limitelor în care hotărârea a fost casată**.

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt în concordanță cu principiile generale ale procesului penal, potrivit cărora orice persoană are dreptul de a fi judecată în mod echitabil și în termen rezonabil de o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Rejudecând cauza în limitele stabilite de instanța de recurs, instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

6.1. Prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2019, instanța de recurs a reiterat următoarele aspecte:

Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 5. din prezenta decizie, în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate.

Mai mult, a statuat inițial, absolut neclar, că: *„este stabilit că, Gîscă Ghenadie a jucat în speță rolul unui agent sub acoperire și nu pe cel al unui agent provocator...”*, apoi a constatat că: *„se reține atitudinea lui Dogaru Ion..., fiind determinat rolul lui Dogaru Ion în săvârșirea infracțiunii de către inculpat...”*, iar ulterior s-a contrazis indicând că: *„infracțiunea a fost comisă de către Gîscă Ghenadie fără provocare din partea lui Dogaru Ion”*.

Pe lângă aceasta a: *„constatat cu certitudine că, Gîscă G. a comis infracțiunea imputată și că, acțiunile acestuia au fost corect calificate în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative „oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin”*, efectuând, astfel, o încadrare juridică incompletă și neclară, deoarece lipsește raportarea acestor acțiuni la calificativele obligatorii din dispoziția normei vizate cum ar fi *„pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”*;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 84, 120 vol. I, 71-73 vol. II;

c) a trecut în revistă unele probe administrate, dar nu a apreciat toate probele și fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele invocate în sprijinul apărării, în special declarațiile martorilor Sîrbu N. și Obrejanu V., cât și a descifrările convorbirilor telefonice anexate de partea apărării la materialele cauzei (*pct. 3., 5. din decizie*).

Or, constatarea confuză și neclară că: *„Însuși inculpatul cât și angajații acestuia, Sîrbu N. și Obrejanu V., au declarat că lui anterior i-au fost fixate amenzi, dar nu întreprindea măsuri de conformare în sensul prescris, dar muta locurile punctelor de comercializare”*, nu corespunde exigențelor privind evaluarea și aprecierea probelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, mai ales că, în opinia apărării, aceste probe doar infirmă vinovăția inculpatului.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în

apelul declarat și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, că recursul de pe rol este întemeiat.

6.2. În continuare, Colegiul Penal atestă că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt, just a aplicat în speță normele de procedură penală și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

7. *În ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul Gîscă Ghenadie nu a recunoscut vina, declarând că, în timpul discuției, Dogaru I. a arătat cu mâna cinci degete și prin mimica buzelor a indicat că trebuie să achite 5000 de lei. El i-a spus că îi dă 2000 de lei. Dogaru i-a spus să-i aducă toate actele pe care le are și se va gândi la această propunere. La 28.12.2016, s-a prezentat la Dogaru I. în birou, a prezentat actele și a scris o explicație. După cum se observă și pe video, Dogaru I. aștepta să-i dea acești bani. De fapt, el urmărea scopul să-i facă un dosar. Respectiv, a pus acele două mii de lei în locul indicat de Dogaru I. Dacă Dogaru I. nu cerea 5000 lei, nu-i da nici acei 2000 lei. De fiecare dată le spune vânzătorilor că dacă le întocmește procese-verbale cu amendă minimal să-l semneze, dar dacă amenda este mare să nu-l semneze și ulterior procesul-verbal va fi contestat în instanța de judecată, atunci nici amenda nu era atât de mare. Activa ca persoană fizică, ca agent economic nu a fost înregistrat niciodată, dar avea certificat de la primărie precum că are teren agricol.*

7.1. *Fiind audiat în instanța de apel, Gîscă Ghenadie a declarat că învinuirea îi este clară, însă vinovăția nu o recunoaște. A solicitat să fie achitat. Declarațiile făcute la urmărirea penală și în instanța de fond le-a susținut. A solicitat admiterea apelului declarat de avocat în interesele sale, deoarece nu este de acord cu sentința instanței de fond. La întrebarea avocatului: Colaboratorului de poliție a menționat că i-a dat 2000 lei că a cerut 5000 lei, dar nu-i avea. La întrebările procurorului: La punctele de comercializare erau alte persoane, dar nu el, nu cunoaște de ce l-a sunat inspectorul pe el. Pe Știrbu Natalia și Oblojanu Valentina îi cunoaște. Cu privire la contravenție nu au fost întocmite procese verbale. Nu cunoaște de a fi amendat cu suma de 5000/6000 lei. Nu cunoaște dacă Știrbu Natalia și Oblojan Valentina au fost amendate. Când s-a întâlnit în fața Inspectoratului, inspectorul i-a zis ca să-i dea ceea ce a cerut, îmi face un proces contravențional și poate să plece. Polițistul l-a sunat de 15 ori ca să se întâlnească cu dumnealui și îi zicea să meargă la el, să clarifice situația. Nu s-a adresat cu nici o denunțare la nimeni, deoarece nu are încredere în nimeni.*

7.2. *În acest context, nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.*

8. Astfel, vinovăția inculpatului **Gîscă Ghenadie Valerii** în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin cumulul probelor administrate, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- **declarațiile martorului Dogaru Ion** date în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel, conform cărora, activează în calitate de ofițer superior de investigație al Direcției nr.3 al INI al IGP MAI din 10.04.2017, iar anterior din august 2014 până la 10.04.2017 a activat în calitate de ofițer superior de investigație al serviciului investigarea fraudelor economice al IP Buiucani. Din decembrie 2014 până în 2015 a activat în cadrul secției investigare fraude economice a Direcției de poliție mun. Chișinău a IGP. Având spre examinare un material cu menirea de a verifica corectitudinea desfășurării comerțului stradal și în baza ordonanței privind pornirea procedurii contravenționale în privința cetățeanului Gîscă Ghenadie au fost supuse cercetării punctele comerciale gestionate de către Gîscă Ghenadie în mun. Chișinău, fiind identificate 5 adrese care se aflau pe teritoriul administrativ al sect. Buiucani și un punct în sectorul Rîșcani. Gîscă Ghenadie s-a prezentat la IP Buiucani, dar de multe ori îl convingea să aibă o întâlnire în afara instituției unde își desfășură activitatea. A insistat să se prezinte la sediul IP Buiucani în biroul său de serviciu și să dispună după posibilitate de actele de proveniență asupra mărfurilor aflate spre comercializare și documente permise pentru această activitate. Gîscă Ghenadie prin diverse semne și cuvinte încerca să schimbe mersul discuției, făcând aluzii de a fi soluționat cazul pe o cale mai puțin legală, în aceeași discuție propunându-i 2 000 de lei, o tentativă de a-l mitui pentru a nu-și îndeplini atribuțiile de serviciu. El i-a spus acestuia că, nu este corect și că, este necesar să prezinte documentele de proveniență a mărfii și documentele permise activității. Peste câteva zile, Gîscă Ghenadie s-a prezentat la sediul IP Buiucani cu un certificat de la primărie, fără a prezenta toate documentele care ar permite desfășurarea activității la punctele de comercializare a produselor amplasate în sect. Buiucani și Rîșcani mun. Chișinău. Ghenadie Gîscă insistă să-i fie aplicată o amendă contravențională pentru desfășurarea activității ilegale. Când a început a întocmi primele dintre procesele - verbale, Gîscă Ghenadie a scos dintr-un buzunar banii și i-a pus în masa de serviciu. În prima zi când Gîscă Ghenadie a propus să-l mituiască, s-a deplasat imediat la conducerea IP Buiucani și a raportat verbal despre cele întâmplate. Ulterior, sub controlului CNA i-au fost transmise mijloacele financiare de la Gîscă Ghenadie. Îi este cunoscut colaboratorul de poliție Bîrliba Oleg, este șeful serviciului ordinea publică și nu i se subordonează acestuia (*f.d.37 - 42, vol. II*);

- **declarațiile martorului Grosu Maxim** date în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel, conform cărora, activează în funcția de ofițer superior de investigație, serviciu investigare fraude economice al serviciului investigație IP Buiucani din noiembrie 2016. La sfârșitul lunii decembrie Dogaru Ion, coleg de serviciu, l-a rugat personal să-i transmită telefonul, întrebându-l dacă are dictofon spunând că, a venit la el o persoană suspectă. A verificat dacă microfonul funcționează, apoi peste jumătate de oră i l-a întors (*f.d.44 - 45, vol. II*);

- **declarațiile martorului Știrbu Natalia**, date în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel, conform cărora, cu Gîscă Ghenadie se știe

din 2009, deoarece a lucrat la el în calitate de vânzătoare. La sfârșitul anului 2016, în decembrie s-a apropiat de ea un ofițer de poliție, care i-a arătat legitimația, fiind îmbrăcat în civil și a întrebat-o dacă are autorizarea și permisul de lucru, iar ulterior a mai venit peste o săptămână cu încă o persoană și a avertizat-o. După aceasta, ea a plecat de la serviciu. Gîscă Ghenadie i-a spus că, se va clarifica singur cu poliția (*f.d.50 - 51, vol.II*);

- **declarațiile martorului Obrejanu Valentina**, date în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel, conform cărora, se cunoaște cu inculpatul Gîscă Ghenadie, deoarece a lucrat la el din anul 2015. În toamna anului 2016, s-au apropiat doi bărbați și s-au prezentat ca fiind de la inspectoratul de poliție, au numărat marfa și i-au spus să nu vîndă nimic și că-i aplică amendă de 5 000 de lei. La momentul acela nu avea la ea acte care i-ar fi permis comercializarea mărfii. În aceeași zi, a mai venit un colaborator de poliție îmbrăcat în civil și i-a spus să nu comercializeze produse. Ulterior, diferiți colaboratori ai poliției au venit în mai multe locuri unde ea vindea și aveau aceleași cerințe (*f.d.52 - 53, vol.I*);

- **procesul-verbal de cercetare la fata locului din 28.12.2016**, potrivit căruia, în rezultatul cercetării biroului de serviciu al ofițerului superior de investigații al Inspectoratului de Poliție Buiucani, Dogaru Ion, în masa de lucru au fost depistate și ridicate mijloace bănești în sumă de 2 000 de lei (10 bancnote cu valoare nominală de 200 de lei). Prin ordonanța din 30.12.2016, bancnotele au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive și anexate la materialele cauzei penale (*f.d. 77 - 78; 85, vol.I*);

- **procesul-verbal de examinare din 30.12.2016**, potrivit căruia, au fost examinate mijloacele bănești în sumă de 2 000 de lei depistate și ridicate în rezultatul cercetării la fața locului efectuată la 28.12.2016 în biroul de serviciu al ofițerului superior de investigații al Inspectoratului de Poliție Buiucani, Dogaru Ion (*f.d. 84, vol.I*);

- **procesul-verbal de ridicare din 27.12.2016**, potrivit căruia, a fost ridicat telefonul mobil de model „Samsung 7S Edge” care-i aparține ofițerului superior de investigații al Inspectoratului de Poliție Buiucani, Grosu Maxim, pe care se păstrează înregistrarea convorbirilor dintre Gîscă Ghenadie și ofițerul superior de investigații al Inspectoratului de poliție Buiucani, Dogaru Ion. Telefonul în cauză a fost recunoscut în calitate de corp delictiv și anexat la materialele cauzei penale (*f.d.68, 75, vol.I*);

- **procesul-verbal de examinare 27.12.2016**, potrivit căruia, a fost examinat telefonul mobil de model „Samsung 7S Edge” ridicat de la ofițerul superior de investigații al Inspectoratului de poliție Buiucani, Grosu Maxim, prin intermediul căruia la 26.12.2016 s-a efectuat înregistrarea convorbirilor dintre Gîscă Ghenadie și ofițerul de investigații Dogaru Ion în incinta Inspectoratului de poliție Buiucani, care confirmă acțiunile ilegale ale lui Gîscă Ghenadie de corupere activă și anume propunerea a 2 000 de lei, bani ce nu i se cuvin, ofițerului de investigații al Inspectoratului de Poliție Buiucani, Dogaru Ion pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale (*f.d.69-74, vol.I*);

- **procesul-verbal de ridicare din 11.01.2017**, potrivit căruia, de la Inspectoratul de Poliție Buiucani au fost ridicate extrasul din ordinul nr.324ef din 18.05.2015, copia autenticată a fișei de post a ofițerului superior de investigații Ion Dogaru, copia autenticată a dispoziției nr.34/1-479 din 22.12.2016, copia raportului privind

înregistrarea materialelor în Registrul de evidență a altor informații referitor la infracțiuni al Inspectoratului de poliție Buiucani din 23.12.2016, copia ordonanței privind pornirea procesului contravențional din 24.12.2016, copia explicației lui Gîscă Ghenadie, copia procesului - verbal de cercetare la fața locului din 26.12.2016, copia explicației lui Obrijanu Valentin, copia procesului - verbal de cercetare la fața locului din 26.12.2016, copia explicației lui Oltu Gheorghe, copia recipisei lui Oltu Gheorghe, copia adeverinței nr.862 din 27.2016, copia procesului - verbal de cercetare la fața locului din 26.12.2016; copia explicației lui Știrbu Natalia, copia procesului - verbal de cercetare la fața locului din 26.12.2016, copia explicației lui Guzun Petru, copia raportului ofițerului superior de investigații al Inspectoratului de Poliție Buiucani, Dogaru Ion din 26.12.2016 etc. (*f.d.87 - 88, 114*);

- ***procesul-verbal de examinare din 12.01.2017***, potrivit căruia, au fost examinate documentele ridicate de la Inspectoratul de poliție Buiucani, din care rezultă că Dogaru Ion este persoană publică și la 26 - 28.12.2016, exercitându-și atribuțiile de serviciu în vederea documentării și combaterii circuitului ilegal a mărfurilor în perioada sărbătorilor de iarnă, conform dispoziției nr.34/1 - 479 din 22.12.2016, acționând în calitate de agent constator, a constatat comiterea contravențiilor administrative de către Gîscă Ghenadie (*f.d.111-113, vol.I*);

- ***procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 05.01.2017***, prin care au fost consemnate comunicările ce au avut loc în biroul de serviciu nr.41 al ofițerului superior de investigații al Inspectoratului de poliție Buiucani, Dogaru Ion, amplasat pe str. Calea Ieșilor 12, dintre Gîscă Ghenadie și ofițerul de investigații Dogaru Ion, care confirmă promisiunea și oferirea mijloacelor bănești în sumă de 2 000 de lei ofițerului superior de investigații al Inspectoratului de poliție Buiucani, Dogaru Ion de către Gîscă Ghenadie (*f.d.29 - 48, vol.I*);

- ***procesul-verbal de consemnare privind rezultatele măsurii speciale de investigații din 28.12.2016***, cu privire la controlul primirii banilor, potrivit căruia, se confirmă că la 28.12.2016, ora 12:48, Gîscă Ghenadie, aflându-se în biroul de serviciu nr. 41 al ofițerului superior de investigații al Inspectoratului de poliție Buiucani, Dogaru Ion amplasat pe str. Calea Ieșilor 12, i-a transmis acestuia suma de 2 000 de lei, pe care a pus - o în sertarul din partea dreaptă a mesei din biroul menționat, fiind depistată și ridicată în rezultatul cercetării la fața locului (*f.d.57, vol.I*);

- ***Raportul de expertiză nr.14 din 23.01.2017***, potrivit căruia, fiecare din bancnotele examinate - 10 bancnote cu nominalul de 200 de lei BNM, fiecare cu seria și numerele: *****, *****, ***** anul de emisie 2009 și *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, anul de emisie 2013, ridicate la 28.12.2016 în rezultatul cercetării biroului de serviciu nr. 41 al ofițerului superior de investigații Dogaru Ion din incinta Inspectoratului de poliție Buiucani - corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (*f.d.190 - 195, vol.I*);

- ***copia fișei postului ofițerului superior de investigații a fraudelor economice al Inspectoratului de Poliție Buiucani, Dogaru Ion***, prin care se atestă că, acesta este persoană publică, iar una din atribuțiile funcționale este constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor cu întocmirea proceselor - verbale (*f.d.86- 90, vol.I*);

- **copia ordinului nr.324ef din 18.05.2015 cu privire la transfer**, prin care se atestă transferul lui Dogaru Ion în funcția de ofițer superior de investigații al Serviciului investigare fraude economice al Secției Investigații Infrafracțiuni a Inspectoratului de Poliție Buiucani și faptul că acesta este persoană publică (*f.d.91, vol.I*);

- **copia dispoziției Inspectoratului General de Poliție nr.341/1/479 din 22.12.2016**, cu privire la activitățile de relevare, documentare și combatere a circuitului ilegal al mărfurilor accizate, produselor contrafăcute, precum și unele măsuri de protejare a consumatorilor și producătorilor autohtoni pe perioada sărbătorilor de iarnă, prin care se confirmă că în perioada 22 - 28.12.2016, ofițerul superior de investigații Dogaru Ion își exercita atribuțiile sale de serviciu, verificând fenomenul delicvent pe piața internă, documentând și combătând circuitului ilegal de mărfuri (*f.d.92-95, vol.I*);

- **copia materialelor nr.20055, înregistrate la 23.12.2016**, în Registrul de evidență a altor informații referitor la infracțiuni al Inspectoratului de poliție Buiucani și copia ordonanței privind pornirea procesului contravențional, prin care se atestă înregistrarea informației privind acțiunile ilegale ale lui Gîscă Ghenadie și inițierea procesului contravențional în privința acestuia pe faptul desfășurării activității ilegale de antreprenariat, manifestată prin comercializare fructelor și legumelor pe teritoriul mun. Chișinău, contravenție prevăzută de art.art.263, 265 și 273 Cod contravențional. Potrivit ordonanței menționate, rezultă că, ofițerul de investigații Dogaru Ion a fost desemnat în calitate de agent constatator, fiind împuternicit cu atribuții de constatare a contravențiilor (*f.d.96 - 109, vol.I*);

- **copia raportului din 26.12.2016**, întocmit de către ofițerul superior de investigații al Inspectoratului de poliție Buiucani, Dogaru Ion, care confirmă că, acesta, fiind persoană publică, a raportat influența necorespunzătoare asupra sa de către Gîscă Ghenadie, manifestată prin promisiunea oferirii mijloacelor bănești în sumă de 2 000 de lei, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale (*f.d.110, vol.I*);

- **revendicarea nr.246 din 30.12.2016**, potrivit căreia, Gîscă Ghenadie nu are antecedente penale (*f.d.121, vol.I*);

- **certificatul nr.7/7 din 09.01.2017**, prezentat de către Centrul Comunitar de Sănătate Mintală Buiucani, potrivit căruia, Gîscă Ghenadie nu se află la evidența medicului psihiatru (*f.d. 118, vol.I*);

- **certificatul nr.75 din 06.01.2017**, prezentat de către Dispensarul Republican de Narcologie, potrivit căruia, Gîscă Ghenadie nu se află la evidența medicului narcolog (*f.d.120, vol.I*).

9. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului **Gîscă Ghenadie Valerii**, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite

părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal preia argumentarea vinovăției primei instanțe și constată temeinicia acesteia.

10. Instanța de fond în mod întemeiat a încadrat acțiunile lui Gîscă Ghenadie în baza prevederilor art. 325 alin. (1) Cod penal, coruperea activă, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.

Colegiul Penal consideră că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii, nu sunt reținute.

Faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei prevăzute de art.325 alin.(1) Cod Penal la nici o etapă a procesului penal, nu constituie un temei de achitare a acestuia, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia.

11. Referitor la alegațiile părții apărării și ale inculpatului Gîscă Ghenadie, precum că polițistii, și în mod special ofițerul de investigații Dogaru I., ar fi întreprins acțiuni de provocare, instanța de fond în mod întemeiat le-a apreciat critic și nu pot fi luate în considerație.

Or, însuși inculpatul cât și angajații acestuia, Sîrbu N. și Obrejanu V., au declarat că lui anterior i-au fost fixate amenzi, dar nu întreprindea măsuri de conformare în sensul prescris, dar muta locurile punctelor de comercializare.

Astfel, Gîscă Ghenadie a jucat în speță rolul unui agent sub acoperire și nu pe cel al unui agent provocator. În speță, poliția nu și-a depășit atribuțiile, ținând cont de obligația sa de a verifica plângerile și importanța contracarării efectului coroziv pe care îl are corupția asupra statului de drept într-o societate democratică.

Cu referire la intervenția lui Ghenadie Gîscă, în aspectul examinării problemei „provocării din partea polițistilor”, se reține atitudinea lui Dogaru Ion și temeinicia autorizației care i-a fost dată pentru a-l întâlni pe Gîscă Ghenadie, fiind determinat rolul lui Dogaru Ion în săvârșirea infracțiunii de către inculpat.

Așadar, Gîscă Ghenadie a beneficiat de garanții procedurale adecvate, iar infracțiunea a fost comisă de către Gîscă Ghenadie fără provocare din partea lui Dogaru Ion.

În acest sens nu au fost prezentate probe concludente și pertinente din care s-ar concluziona că, ofițerul de investigații Dogaru Ion ar fi avut un comportament provocator și mai mult, inculpatul, la fel ca și angajații săi, deși nu erau lipsiți de posibilitatea de a denunța acțiunile invocate superiorilor colaboratorilor poliției sau instituțiilor statului care investighează actele de corupție, totuși nu au făcut-o. Mai mult decât atât, la materialele cauzei nu sunt probe în acest sens.

Respectiv, cel care a denunțat încercarea de corupere a fost ofițerul de investigații Dogaru Ion, fapt care a avut loc până la transmiterea banilor, iar circumstanțele relatate

de către inculpat pe parcursul cercetării cauzei reprezintă o încercare a acestuia de a da o altă conotație faptelor pentru a fi interpretate în favoarea sa.

În contextul alegerii cu referire la „provocare” așa cum au fost invocate de către apelant, Colegiul examinează existența unei provocări din partea polițistului Dogaru Ion ținând cont de criteriile stabilite în jurisprudența CtEDO (*a se vedea, în acest sens, Bannikova împotriva Rusiei, nr. 18757/06, pct.37-50, 4 noiembrie 2010*).

Se consideră a fi provocare din partea polițiștilor atunci când agenții implicați nu se limitează să examineze într-un mod strict pasiv activitatea infracțională ci exercită asupra persoanei care face obiectul unei influențe de natură să-l incite să comită o infracțiune pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru a face posibilă constatarea, adică să aducă proba și să o urmărească (cauza *Teixeira de Castro, pct. 38*).

Așadar, polițistul Dogaru Ion a fost abordat în mai multe rânduri de Gîscă Ghenadie, care i-a cerut să se întâlnească în afara Inspectoratului de Poliție Buiucani, din motiv că, acesta din urmă era îngrijorat de soarta verificărilor la punctele sale comerciale. Ținând cont de participarea sa la acțiunile de verificare efectuate la punctele comerciale administrate de inculpat, Dogaru Ion bănuia că, Gîscă Ghenadie dorea ca acesta să intervină în favoarea sa pentru a influența cursul verificărilor. În ceea ce-l privește, Dogaru Ion nu a făcut decât să reacționeze la cererea persoanei interesate. Dogaru Ion l-a întâlnit pe Gîscă Ghenadie cu acordul superiorilor săi.

În circumstanțele cauzei și ținând cont de comportamentul lui Gîscă Ghenadie, existau motive obiective pentru a crede că, acesta dorea să comită infracțiunea de corupere activă (*a se vedea cauza Sequeira împotriva Portugaliei (dec.), nr.73557/01, CEDO 2003-VI*).

Însuși inculpatul cât și angajații acestuia - Sîrbu Natalia și Obrejanu Valentina, au declarat că, inculpatului anterior i-au fost fixate amenzi, dar acesta nu întreprindea măsuri de conformare în sensul prescris, dar muta locurile punctelor de comercializare. Astfel, Colegiul consideră că, Gîscă Ghenadie a jucat în speță rolul unui agent sub acoperire și nu pe cel al unui agent provocator. În speță, poliția nu și-a depășit atribuțiile, ținând cont de obligația sa de a verifica plângerile și importanța contracarării efectului coroziv pe care îl are corupția asupra statului de drept într-o societate democratică [*Miliniene împotriva Lituaniei nr. 74355/01, pct. 38, 24 iunie 2008 și Trifontsov împotriva Rusiei nr.12025/02, 9 octombrie 2012*].

Cu privire la intervenția lui Ghenadie Gîscă, Curtea a examinat problema „provocării din partea polițiștilor” și atestă atitudinea lui Dogaru Ion și temeinicia autorizației care i-a fost dată pentru a-l întâlni pe Gîscă Ghenadie, fiind determinat rolul lui Dogaru Ion în săvârșirea infracțiunii de către inculpat.

La fel, se reține că Dogaru Ion a participat la procedură și a fost ascultat în ședință publică de către prima instanță, iar inculpatul a avut ocazia să-l interogheze și să pună la îndoială credibilitatea sa.

11.1. La caz, este de menționat că Curtea Europeană a reținut faptul că există o provocare atunci când ofițerii implicați nu se limitează la investigarea activităților infracționale într-o manieră pasivă, ci exercită presiuni asupra persoanei în cauză în

sensul determinării către comiterea unei infracțiuni, care în mod normal nu ar fi fost comisă, cu scopul obținerii de probe și acuzații.

În acest sens, raportând cele menționate *supra*, instanța de apel stabilește că în cadrul cercetării judecătorești nu și-a găsit confirmarea prezența a celor trei condiții cumulative pentru a constata existența provocării în prezenta cauza penală și nici prezența circumstanțelor factice care ar confirma provocarea invocată. În consecință, instanța apreciază această versiune a apărării ca fiind doar o tactică de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă, prin sfidarea prevederilor legale precum și a normelor morale, atitudine care nu poate fi admisă sau tolerată într-un stat democratic.

În lumina celor expuse, se evidențiază faptul că în corespundere cu Jurisprudența constantă a CtEDO, provocarea la acte de corupere există, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative: - ***acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțător; -lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost savârșită fără această intervenție (în special, nu au fost realizate acte de pregătire, ba mai mult ca atât, persoana nu a fost dispusă să comită acte de corupere înainte de contactul cu agenții statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului); - nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului (hot. Teixeira de Castro c Portugaliei, Ramanauskas c Lituaniei, Khudobin c Rusiei, Morari c. Moldovei, Pareniuc c. Moldovei, Sandu c. Moldovei).*** CtEDO a stabilit că, în cazul unei alegații rezonabile de provocare, sarcina probării faptului că provocarea nu a avut loc, revine autorităților.

Deci, în speță nu se constată careva acțiuni percepute ca provocare, deoarece în cadrul cercetării judecătorești nu s-au stabilit careva încălcări ale drepturilor și libertățile fundamentale ale inculpatului.

12. Astfel, referitor la temeiurile de achitare a inculpatului invocate de partea apărării în apelul depus și cu privire la elementele infracțiunii de corupere activă, prevăzută de art. 325 Cod penal, urmează a se reitera următoarele:

Infracțiunea de corupere activă se caracterizează, în prezenta cauză, prin acțiunile intenționate ale inculpatului Gîscă Ghenadie, care a oferit și a dat bani ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere - ofițerul de investigații Dogaru Ion, pentru ca acest agent public să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în favoarea inculpatului.

Obiect al infracțiunii îl constituie relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitatea a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici. Activitatea persoanei cu funcții de răspundere trebuie să fie transparentă, echitabilă, imparțială și să respecte interesul general al societății.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.325 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera

publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

Obiectul material sau **imaterial** al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Acesta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Datorită trăsăturilor sale particularizante, infracțiunea specificată la alin.(1) art.325 Cod penal nu are **victimă**.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care poate fi realizată prin săvârșirea a cel puțin unei acțiuni prevăzute în dispoziția normei citate: promite, oferă ori dă bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, prestări servicii, privilegii sau alte avantaje unei persoane cu funcție de răspundere în domeniul public, ce nu i se cuvin, pentru ca acesta să îndeplinească, să întârzie sau să nu îndeplinească acțiuni ce țin de obligațiunile de serviciu ale agentului public, ori pentru a îndeplini o acțiune contrar acestei obligațiuni, precum și pentru a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o anumită decizie favorabilă.

Acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.325 Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

1) promisiunea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

2) oferirea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

3) darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Vizavi de *prima* dintre modalitățile normative ale acțiunii prejudiciabile în cauză, este de menționat că promisiunea reprezintă angajamentul pe care corupătorul și-l asumă față de o persoană publică sau o persoană publică străină de a-i transmite în viitor - într-un termen determinat sau nedeterminat - remunerația ilicită, dacă acea persoană publică sau persoană publică străină va acționa în sensul dorit de corupător.

Promisiunea se poate realiza verbal, în scris sau în orice alt mod perceptibil pentru a ajunge la cunoștința destinatarului. De asemenea, promisiunea poate fi expresă sau implicită ori chiar aluzivă.

Chiar dacă foloasele promise pot să nu fie determinate sub aspectul calității și cantității, promisiunea trebuie să fie serioasă și nu vagă sau imposibil de realizat.

Promisiunea este un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii în conformitate cu alin. (1) art. 325 Cod penal nu contează dacă destinatarul promisiunii o acceptă sau o respinge.

În legătură cu cea de-a *doua* modalitate normativă a acțiunii prejudiciabile specificate la alin. (1) art. 325 Cod penal, consemnăm că oferirea se exprimă în prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Oferirea trebuie să aibă un caracter precis, să se concretizeze într-o acțiune efectivă, reală și să aibă la bază inițiativa corupătorului. Nu este indispensabil ca oferirea să fie

inteligibilă pentru oricare neinițiați. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

Ca și promisiunea, oferirea este un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform alin. (1) art.325 Cod penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către corupător.

Cât privește cea de-a *treia* modalitate normativă a acțiunii prejudiciabile prevăzute la alin. (1) art. 325 Cod penal, darea constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică sau persoana publică străină. Spre deosebire de promisiune sau oferire, darea implică în mod necesar acțiunea corelativă de primire a foloaselor necuvenite, acțiune săvârșită de persoana publică sau persoana publică străină. Deci, darea nu mai este un act unilateral, ci un act bilateral, circumstanțe care la caz nu și-au găsit confirmare.

Pentru existența infracțiunii prevăzute la alin. (1) art.325 Cod penal în modalitatea de dare, nu contează dacă inițiativa săvârșirii infracțiunii a aparținut corupătorului sau persoanei corupte, dacă foloasele necuvenite au fost date din propria inițiativă a corupătorului sau acesta a cedat solicitărilor persoanei publice sau persoanei publice străine.

Respectiv, prin *corupere activă* se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acordă un avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere ca agent public, direct sau prin mijlocitor, pentru ca acest agent public să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru altă persoană.

În acest sens, se atestă că **latura obiectivă a fost realizată de către inculpatul Gîscă Ghenadie prin oferirea și darea de către acesta către ofiterul de investigații Dogaru Ion a banilor în sumă de 2 000 de lei la data de 28.12.2016, pentru ca acesta să nu-și îndeplinească obligațiunile de serviciu, în special pentru a nu-i sista activitatea ilegală și pentru a nu-i întocmi procese - verbale cu privire la contravenție prevăzută de art.263 și art.265 Cod contravențional.**

12.1. Raportând circumstanțele menționate, Colegiul penal ține să remarce că în speță s-a dovedit existența laturii obiective a infracțiunii de corupere activă, astfel că în acest sens, se reține că în actul de învinuire sunt formulate 2 modalități normative - **oferirea și darea**, însă cercetând cumulul de probe prezentat instanței de judecată, în cadrul cercetării judecătorești și-a găsit confirmarea doar o modalitate normativă a art.325 alin.(1) din Codul penal incriminată inculpatului-oferirea, instanța de judecată constatând lipsa semnelor laturii obiective a modalității normative-darea de bunuri sub formă de mijloace bănești.

În concluzie, Colegiul penal, luând în considerare cumulul de probe analizat *supra*, constată că în speță, a avut loc realizarea modalității normative a faptei prejudiciabile, prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal – ”**oferirea**”, adică prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin

persoanei publice sau persoanei publice străine. Oferirea trebuie să aibă caracter precis, să se concretizeze într-o acțiune efectivă, reală și să aibă la bază inițiativa corupătorului. Nu este indispensabil ca oferirea să fie inteligibilă pentru oricare neinițiat. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația. Oferirea este un act unilateral al corupătorului, prin urmare, pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin.(1) din Codul penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către corupător.

Deci, inculpatul Gîscă Ghenadie a oferit, personal, unei persoane publice bunuri sub formă de mijloace bănești, ce nu i se cuvin, și care a avut loc la inițiativa corupătorului Gîscă Ghenadie.

În continuare, instanța de apel reține că la calificarea infracțiunii de corupere activă o importanță deosebită are și prezența calității subiectului special a **persoanei căreia i se oferă** bunuri care nu i se cuvin-persoană publică sau persoană publică străină.

Conform art. 123 alin.(2) din Codul penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare), angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public, angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică, persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public

Infracțiunea specificată la alin. (1) art.325 Cod penal este o infracțiune *formală*. Ea se consideră consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a recompensei ilicite, adică din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează fapta de corupere activă. La caz, infracțiunea a fost consumată din momentul oferirii de către inculpat a mijloacelor bănești.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.325 Cod penal se caracterizează prin *intenție directă*, adică făptuitorul își dă seama și oferă bunuri unui funcționar, pentru ca ultimul să acționeze într-un mod anumit în favoarea sa.

Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale; năzuința făptuitorului de a-și ajuta persoana apropiată; interesul material etc.

În acest context, instanța de apel consideră că a fost confirmat integral prezența în acțiunile inculpatului Gîscă Ghenadie a laturii subiective ale infracțiunii imputate, și anume prezența intenției directe.

Subiectul infracțiunii specificate de art.325 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani, astfel, că în speță, inculpatul Gîscă Ghenadie cade sub incidența acestei noțiuni.

12.2. În acesta ordine de idei, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că la capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, careva încălcări nu au fost identificate și just se conchide asupra existenței în acțiunile lui Gîscă Ghenadie a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal.

13. Așadar, instanța de apel consideră că, în prima instanță s-a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului **Gîscă Ghenadie** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art. 325 alin. (1) Cod Penal**.

14. *Privitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Gîscă Ghenadie*, Colegiul penal conchide că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Cerința art. 75 alin. (1) CP de a aplica o pedeapsă echitabilă constituie de fapt o cerință a principiului echității în dreptul penal care obligă instanța să-i aplice infractorului o pedeapsă legală și individualizată, capabilă de a restabili echitatea socială și de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale (art. 61 alin. (2) CP).

Sub imperiul normelor enunțate, Colegiul penal atestă că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

O pedeapsă inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

14.1. Infracțiunea prevăzută la **art.325 alin.(1) din Codul penal**, promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, *se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale*.

În corespundere cu prevederile art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către inculpatul Gîscă Ghenadie se atribuie la categoria infracțiunilor *grave*.

14.2. Totodată, circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod Penal, de către instanța de fond nu au fost stabilite.

Careva circumstanțe agravante pentru inculpat conform art. 77 Cod penal, instanța de fond la fel nu a stabilit.

14.3. În lumina celor expuse, se atestă că fapta comisă de inculpat, și anume coruperea activă reprezintă un impact dezastruos asupra statului de drept, efectele sociale ale căreia se manifestă prin degradarea funcțională, politică și morală a autorităților

publice centrale și locale, prin diminuarea competenței politice transparente și responsabile, prin pauperizarea populației și creșterea tensiunii sociale. Acest fenomen este o preocupare constantă a organismelor naționale și internaționale, în acest scop fiind elaborate și adoptate o serie de documente internaționale care reglementează procesul luptei anticorupție. Convențiile civile și penale privind corupția la care Republica Moldova este parte impun racordarea cadrului ei normativ la exigențele legislației comunitare pentru asigurarea condițiilor de prevenire și control al corupției în conformitate cu standardele internaționale.

14.4. Astfel, în mod echitabil și proporțional instanța a considerat că în privința inculpatului **Gîscă Ghenadie**, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de **art. 325 alin. (1) Cod penal**, este rațional de a aplica o pedeapsă sub formă de **închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2 250 de unități convenționale, ceia ce constituie 112 500 de lei.**

Respectiv, instanța a considerat necesar aplicarea pedepsei complimentare prevăzută de lege sub formă de amendă. Or, pedeapsa cu amendă prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, este o **pedeapsă complementară obligatorie**, cuantumul căreia urmează a fi în coroborare cu prevederile art. 64 alin. (3), art. 325 alin.(1) din Codul penal.

Însă, reieșind din faptul că, **Gîscă Ghenadie** nu a comis anterior alte infracțiuni, nu s-a eschivat de la urmărirea penală și de la examinarea cauzei, Colegiul consideră că, prima instanță corect a stabilit **de a-i aplica prevederile art.90 Cod penal și a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 3 ani**, cu obligarea condamnatului să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

14.5. Astfel, Colegiul Penal consideră că, soluția adoptată de către prima instanță în speța dată își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Gîscă Ghenadie, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cu aplicarea amenzii, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte inclusiv, ce ține de comportamentul său. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia, conduita inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

15. Potrivit art. 158 Cod procedură penală, alin. (1) **Corpuri delictive** sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeieri de a presupune că ele au servit la săvîrșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. (2) Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar. (3) Obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în următoarele condiții: 1) dacă, prin descrierea lui detaliată,

prin sigilare, precum și prin alte acțiuni întreprinse imediat după depistare, a fost exclusă posibilitatea substituirii sau modificării esențiale a particularităților și semnelor sau a urmelor aflate pe obiect; 2) dacă a fost dobândit prin unul din următoarele procedee probatorii: cercetare la fața locului, percheziție, ridicare de obiecte, precum și prezentat de către participanții la proces, cu ascultarea prealabilă a acestora.

Conform art. 162 alin. (1) pct. 1 Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: **1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite. 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite;** 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului.

Colegiul penal va menține soluția instanței de fond și în partea ce ține de **confiscarea forțată** în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal în proprietatea statului a sumei de 2 000 de lei: 10 bancnote cu nominalul de 200 de lei BNM fiecare cu seria și numerele: *****, *****, ***** anul de emisie 2009 și *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, ***** anul de emisie 2013, bani ridicați conform procesului - verbal de cercetare la fața locului din 28.12.2016 și recunoscuți în calitate de corp delict conform ordonanței de recunoaștere în calitate de corp delict din 30.12.2016, care se păstrează la materialele cauzei penale (f.d.77, 85).

Corpurile delictive anexate la cauza penală - vor fi păstrate la materialele prezentei cauze penale pe tot parcursul păstrării acesteia.

16. Reieșind din aceste considerente, Colegiul Penal concluzionează că, argumentele invocate în cererea de apel depusă de avocatul Ion Ticu în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018, sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere a apelului, în prezența circumstanțelor sus indicate, iar sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018, urmează a fi menținută fără modificări.

17. Colegiul Penal menționează că pronunțarea integrală a Deciziei a fost stabilită pentru data de 06 iunie 2023. Ținînd însă cont de faptul că în perioada 03 iunie – 16 iunie 2023 judecătorul-raportor s-a aflat în concediu medical, instanța de apel a amînat pronunțarea Deciziei motivate pentru 20.06.2023.

În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c), 417-418 Cod Procedură Penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

DECIDE:

Apelul declarat de avocatul Ion Ticu în interesele inculpatului Gîscă Ghenadie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 noiembrie 2018 în cauza penală de învinuire a lui **Gîscă Ghenadie Valerii** în comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod Penal, se respinge ca fiind nefondat, menținând fără modificări hotărârea atacată.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 20.06.2023, orele 14:00.

Președintele ședinței, judecător:

Elena Cojocari

Judecător:

Stelian Teleucă

Judecător:

Marcel Juganari